

KUNGA DIENA (CEFANIJA)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Cef. 1:14-18, Joēla 2:1-11, Cef. 2:1-3, Jes. 11:4, Cef. 3:1-5, Jes. 62:5, Nah. 1. – 3. nod.

ATMIŅAS PANTS:

„Briesmīgs būs Tas Kungs pret viņiem, jo Viņš izskaudīs visus neīstos dievus virs zemes, un Viņu pielūgs visas tautas savās jūras salās, piesaukdami Viņu katrs savā dzīves vietā.” (Cef. 2:11)

GALVENĀ DOMA:

Tiesa tuvojas. Bet žēlastība vēl joprojām ir pieejama tiem, kas to nopietni meklē.

Ja praviešu grāmatas saliktu hronoloģiskā secībā, Cefanijas grāmata labi iederētos starp Jesajas un Jeremijas grāmatu.

Cefanijas vēsts nosodīja bezcerīgo pagrimumu, kas valdīja jūdu sabiedrībā. Viņš norādīja uz vajadzību nožēlot, kas bija balstīta uz faktu, ka Dieva mīlestība vēl joprojām aicina Savus ļaudis būt pazemīgiem un uzticīgiem. Viņa vēsts bija divkārša: pastāv nenovēršami un universāli tiesas draudi, kas ietvers pat paša Dieva ļaudis, tomēr ir arī apsoliņums, ka izglābtie no visām tautām pievienosies Israēla atlikumam, kalpojot Dievam un baudot Viņa svētības. Šīs nedēļas tēma parādīs, ka Cefanijas vēsts vēl joprojām ir svarīga tiem, kas sludina Dieva cerības vēsti kritušajai pasaulei.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 1. jūnijā.

TUMŠĀ DIENA

Cefanijas vēsts centrālā tēma ir „Kunga diena” (Cef. 1:7). Bībeles praviešiem Kunga diena attiecās uz īpašu laika periodu, kurā Dievs iejaucas cilvēku dzīvē, lai nestu gan glābšanu, gan tiesu. Lielākā daļa senās Israēla tautas ticēja, ka šajā dienā Kungs izglābs un paaugstinās Israēlu, bet visas naidīgās tautas tiks uz mūžīgiem laikiem iznīcinātas. Par lielu pārsteigumu tiem, kas klausījās, pravietis paziņoja, ka Kunga diena arī Dieva tautai būs liktenīga (skat. Cef. 1:1-5), jo viņi ir grēkojuši pret Viņu (Cef. 1:17).

Salīdzini Cef. 1:14-18 ar Joēla 2:1-11 un Am. 5:18-20. Kādu ainu šie panti kopā atklāj par „Kunga dienu”? _____

_____

_____

_____

Cefanija salīdzina gaidāmo tiesu ar visas dzīvības aizslaucīšanu, kā tas bija plūdos (1. Moz. 6. – 8.). Nāves saraksts Cef. 1:2, 3 ir sakārtots Dieva sākotnējās radīšanas apgrieztā kārtībā: cilvēks, lauka zvēri, gaisa un ūdens radījumi (salīdzini ar 1. Moz. 1:20-27).

Pravietis brīdināja tautu, ka tā nevarēs izpirkt savu lietu tiesā (Cef. 1:18). Ne sudrabs, ne zelts nepasargās viņus no Kunga dusmām. Bezrūpīgie Jeruzalemes iedzīvotāji uzskatīja, ka Dievs nedara ne labu, ne ļaunu. Viņi vienkārši negaidīja, ka Kungs vispār kaut ko darīs (Cef. 1:12). Bet dievišķais spriedums atklāj, cik Dievs aktīvi strādā, lai garantētu nākotni Saviem uzticīgajiem ļaudīm.

Cefanija skaidri pasaka, ka Dieva tiesa nav tikai nosodoša, bet arī izlabojoša. Kungs ievēro apsollījumu būt par patvērumu tiem, kas Viņu meklē (Cef. 2:3). Kunga diena ir tuvāk nekā pasaules gals. Tas ir sākums Dieva nākotnes valdības nodibināšanai, kas ilgs mūžīgi.

Izlasi Cef. 1:18. Kādos veidos mēs arī tagad piedzīvojam šeit izteikto principu? Tas ir, kādās situācijās mēs esam nokļuvuši, no kurām visas pasaules nauda mūs nav varējusi izglābt? _____

_____

_____

_____

NELAIMĪGIE ŠAI ZEMĒ

Cef. 2:1-3 mēs redzam pravieša aicinājumu nožēlot. Pat ja arī iznīcība ir ne-novēršama, vēl joprojām ir laiks atrast patvērumu nelaimē, bet tikai tad, ja tauta nožēlos. Ļaunie, kas atsakās nožēlot, tiesas dienā tiks aprīti kā pelavas. Ps. 1:4 ļaunie ir pielīdzināti pelavām, kas beigās aiziet bojā.

Ar vārdiem „meklējiet Kungu” Cefanija iedrošina tos, kas pazemojas Dieva priekšā, lai nostiprinātos savā ticībā. Pravietis māca, ka meklēt Kungu ir tas pats, kas meklēt taisnību un pazemību. Šāda nožēlas attieksme ir svarīga, lai izbēgtu no gaidāmās tiesas.

Cefanija nožēlojošos ļaudis sauc par „nelaimīgajiem šai zemē” (Cef. 2:3).

Kā minētie panti izgaismo šo izteicienu, kas tulkots arī kā „pazemīgie virs zemes”?
Mat. 5:3, Ps. 76:9, Jes. 11:4, Am. 8:4. _____

Pazemīgie ir tie, kas ir palikuši uzticīgi Dievam un ko Viņš vada un māca. Dziesminieks saka: „Tas Kungs ir laipnīgs un taisns, tāpēc Viņš atgriež grēciniekus uz pareiza ceļa. Pazemīgos Viņš vada Savā taisnībā, un tiem, kas pazemoti, Viņš māca Savu ceļu.” (Ps. 25:8, 9) Pazemīgie ir aicināti sagatavoties gaidāmajai tiesai, meklējot Dievu, taisnību un pazemību.

Iespējamība izdzīvot pazemīgajiem, kas ir uzticīgi, ir izteikta ar vārda „varbūt” palīdzību. Izdzīvošana ir atkarīga tikai no dievišķās žēlastības, un žēlastība ir kaut kas tāds, ko nekad nevajadzētu uzskatīt par garantētu. Saskaroties ar gaidāmo likteni, cerība uz nākotni nāk no Dieva, kas ir žēlsirdīgs. Kungs ir apsolījis patvērumu visiem, kas uzticas Viņam (Joēla 3:16, Nah. 1:7). Šāda veida uzticība izslēdz paļaušanos uz sevi, viltu un krāpšanu.

„Nekas nav šķietami bezpalīdzīgāks, bet patiesībā neuzvaramāks kā dvēsele, kas izjūt savu niecīgumu un paļaujas pilnīgi uz Glābēja nopelni. Ar lūgšanām, Viņa vārda pētīšanu, ticībā Viņa klātbūtnei, visvājākais cilvēks var dzīvot kopā ar dzīvo Kristu un Viņš turēs to pie rokas, nekad neļaujot aiziet.” (E. Vaita „Kristus dziedinošā kalpošana”, 182. lpp.) Kāda ir tava personīgā pieredze ar šiem neticamajiem apsolījumiem? Kā tu vari iemācīties tik cieši staigāt ar Kungu? _____

SAMAITĀTA PILSĒTA

Ķīniešu sakāmvārds saka, ka vistumšāko vietu istabā ar sveci var padarīt gaišu. Šo sakāmvārdu var attiecināt uz Jeruzalemes morālo stāvokli Cefanijas laikā. Praviētis tikko bija pabeidzis pasludināt dievišķo tiesu tādām Jūdas kaimiņu zemēm (skat. Cef. 2. nod.) kā filistiešiem rietumos, moābiešiem un amoniešiem austrumos, kušītiem dienvidos un asīriešiem austrumos. Tomēr viņš šeit neapstājas. Viņš turpina atklāt to grēkus, kas mājo pašā Dieva pilsētā virs zemes – Jeruzalemē.

Izlasi Cef. 3:1-5! Kas un kāpēc šeit ir nosodīts? Jautā sev: kā Dieva tauta, kam bija dota tik liela gaisma un patiesība, varēja beigās būt tik pagrimumšā stāvoklī? Kā mēs varam pasargāt sevi, lai ar mums nenotiek tas pats? _____

_____

_____

_____

Jūdas galvaspilsēta ir Cefanijas rūpju centrā. Viņš izvirza apsūdzību tās vadītājiem pilsētas morālā pagrimuma dēļ. Samaitātība ceļas tiešā veidā no tās vadītāju neveiksmīgo savas nozīmētās lomas un atbildību pildīšanas (salīdzini ar Jer. 18:18, Ec. 22:23-30). Uzpirktā tiesa, ko vadīja ierēdņi, ir pielīdzināta „rūcošām lauvām”, un tiesneši ir raksturoti kā „vilki vakarā”. Templim neklājas labāk, jo priesteri nemāca Dieva Vārdu un pravieši nerunā patiesību.

„Josijam valdot, Kungs aicināja Cefanju, lai skaidri rādītu, kādas būs sekas, turpinoties atkrišanai, un lai patiesās draudzes uzmanību pievērstu godības skatam nākotnē. Viņa pravietojumi par Jūdas valstij draudošo tiesu ar tādu pašu spēku attiecas uz neatgriezušos pasauli Kristus otrās atnākšanas laikā.” (E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 389. lpp.)

Paskaties apkārt! Lai arī cik valdzinoša, pasaule tomēr ir nolemta pilnīgai iznīcībai. Nav pat jātic Bībelei, lai redzētu, cik vienkārši tas var notikt. Kāpēc Kungs ir mūsu vienīgā cerība, un kā mēs varam iemācīties balstīties uz Viņu arvien vairāk un vairāk, nevis uzticēties tukšajām un veltīgajām lietām šajā pasaulē? _____

_____

_____

_____

DIEVA LIELĀKAIS PRIEKŠS

„Jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir pie tevis, tavs spēcīgais glābējs; Viņš priecāsies par tevi, būs pret tevi miļš, tev piedos un skaļi izpaužīs Savu prieku par tevi.” (Cef. 3:17)

Savas grāmatas noslēguma daļā (Cef. 3:9-20) Cefanija pāriet no tēmas par dusmām uz atjaunošanas tēmu. Pēc tiesas mēs būsīm nonākuši pie Dieva galīgiem mērķiem. Kad tautas būs pārmācītas, tās kopā piesauks Kungu un kalpos Viņam no sirds. Ļaužu lūpas tiks šķīstītas, tā ka tie visi pielūgs un slavēs Kungu, Viņam kalpojot. Mazs, bet tomēr uzticīgs un pazemīgs atlikums izdzīvos Jūdā un ieņems lepno vadītāju vietu.

Vēl svarīgāk, Dievs mājos starp Saviem ļaudīm un izlabos pagātnes kļūdas. Viņiem vairs nebūs jādzīvo bailēs, jo Kungs būs kopā ar Savu tautu, mājot viņu vidū. Viņš būs viņu Atbrīvotājs un Glābējs. „Viņi paši būs ganāmais pulks, kas ganīsies mierā, un neviens tos netraucēs.” (Cef. 3:13)

Šādām svētībām vajadzēja likt Dieva ļaudīm priecāties par Viņu, bet pravietis paziņo, ka Dievs priecāsies par viņiem. Viņa mīlestība un prieks par Savu tautu būs tik liels, ka viņš gaviļēs par tiem.

Kā pravietis Jesaja apraksta Dieva prieku par Saviem atpestītajiem ļaudīm? Jes. 62:5, 65:19.

Lielais Ķēniņš, dievišķais Karavīrs, pasargās un aizstāvēs Savu tautu. Viņš piešķirs tiem visus Savas uzvaras labumus – tās uzvaras, ko Viņš ieguva pie krus-ta. Viņš paaugstinās pazemīgos un pārvērtīs apkaunojumu, ciešanas un atsvešināšanas pagodināšanas, svētību un Viņa klātbūtnes piedzīvojumā. Paaugstināti tiks klibie un atstumtie – šī tēma bija Jēzus Kristus sludinātās vēsts centrā.

Pat šādu drausmīgu brīdinājumu vidū Kungs piedāvā Saviem ļaudīm cerību. Kā mēs, septītās dienas adventisti, varam uzticēties šim otrās nākšanas apsolījumam, iemācīties dienu pēc dienas dzīvot ar šo cerību? Kā mēs varam iemācīties uzturēt šo cerību dzīvu, īpaši grūtību laikos, kad pasaule nepiedāvā neko citu kā vien ciešanas?

DIEVA ATBILDE UZ NETAISNĪBU

Izlasi Nah. 1.-3. nod.! Kuri panti mums īpaši stāsta par Dieva raksturu? Kā mēs varam to, ko šeit redzam, attiecināt uz savu izpratni par pēdējo dienu notikumiem?

Nahuma pravietojums ir Dieva Vārds pret šīs pasaules valstīm, ko simbolizē Ninive. Pravietis, raugoties pasaulē, redz Dieva roku pavēršamies pret Asīrijas impēriju. Viņš paziņo, ka tās galvaspilsēta Ninive drīz kritīs un nekad vairs necelsies. Nahums runāja ar pilnīgu pārliecību, jo viņš zināja Dieva raksturu un ar praviešu gara dāvanas palīdzību (Nah. 1:1) Kungs viņam parādīja, kas notiks. Kungs neatstās vainīgo nesodītu (Nah. 1:3, 2. Moz. 34:6, 7).

Asīrieši bija izpostījuši daudzas tautas, un viņiem bija neremdināma varas-kāre. Viņu cietsirdība bija plaši zināma. Kā Dieva „skuveklis” (Jes. 7:20) Asīrija bija dedzīgi skuvusi savus kaimiņus. Tagad bija pienācis laiks skuveklim salūzt. Dieva tiesas instrumenti nav atbrīvoti no tiesas. Ninives vairs nav, bet pravietiskā liecība turpina dzīvot. Tā atgādina mums, ka, lai gan Dieva taisnība, šķiet, kavējas, beigās nekas to neapstādina.

Kā jau redzējām iepriekšējās tēmās, pirms Nahuma ninivieši bija uzklausi-juši Jonas sludināšanu un nožēlojuši savus grēkus, un Dievs bija pasargājis šo pilsētu. Bet nožēla nebija ilgstoša, ļaudis atgriezās savos vecajos ceļos. Daudzas zemes, kas bija cietušas tās nospiedošo jūgu, Ninives krišanu būtu apsveikušas ar dārdošiem aplausiem. Nāks vēstnesis, kas nesis labas ziņas (Jes. 52:7), ka Asīrijas vara ir salauzta kopā ar tās dieviem. Dieva ļaudis atkal varēs pielūgt mierā (Nah. 1:15).

Lai arī cik lielas ir Kunga dusmas, daudz maigāka ir Viņa žēlastība. Viņš pasargā tos, kas gaida Viņa labestības pilnību. Nahums māca, ka Dievs rūpējas par tiem, kas Viņam uzticas, bet pāriplūstošas straumes iedzīs Viņa ienaidniekus tumsā (Nah. 1:8). Dievs stāv aiz tā visa, jo Viņš ir noteicis, ka Ninives tiesas diena ir pienākusi.

Pravietis parāda, ka Dievam ir apbrīnojams spēks. Visa radība dreb Viņa priekšā. Viņš mūžīgi necietīs grēku. Vienlaikus Viņš ir Glābējs tiem, kas Viņam uzticas. Vidusposma nav. Mēs esam vai nu vienā, vai otrā pusē. Jēzus teica: „Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani.” (Mat. 12:30)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Ar nemaldīgu noteiktību Mūžīgais pārrauga tautu kontus. Kamēr žēlastība vilcinās, acinādama atgriezties, konts stāv atvērts, bet, kad tas sasniedzis Dieva noteikto lielumu, iesākas Viņa dusmas. Rēķins tiek slēgts. Dievišķā pacietība izbeidzas. Žēlastība vairs par tiem neaizlūdz.” (E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 364. lpp.)

„Nekritušo pasaļu un debesu universa priekšā pasaulei būs jāatbild visas zemes Tiesnesim – Tam, ko viņi nosodīja un sita krustā. Kāda tā būs atmaksas diena! Tā ir lielā Dieva atmaksas diena. Kristus tad nestāvēs pie Pilāta letes. Pilāts un Hērods, kā arī visi, kas Viņu izsmēja, pēra, noliedza un sita krustā, tad saprātīs, ko nozīmē piedzīvot Jēra dusmas. Viņu darbi atklāsies viņu priekšā savā patiesajā raksturā.” (E. Vaita „Liecības sludinātājiem”, 132. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daži cilvēki Cefanijas laikā darīja šausmu lietas gan pret Kungu, gan arī pret saviem tautiešiem, bet citi bezrūpīgi noskatījās uz notiekošo ļaunumu. Kā tu domā, kurš no šiem abiem grēkiem Dieva acīs ir ļaunāks? Pamato savu atbildi! _____

2. Pārskatiet savas atbildes uz pirmdienas pēdējo jautājumu, kur bija citēti šie vārdi: „Nekas nav šķietami bezpalīdzīgāks, bet patiesībā neuzvaramāks kā dvēsele, kas izjūt savu niecīgumu un paļaujas pilnīgi uz Glābēja nopelnu.” Ko nozīmē paļauties „pilnīgi uz Glābēja nopelnu”? Kā šie vārdi atklāj mums lielo patiesību, ka glābšana ir tikai ticībā Kristum, un kāpēc šī patiesība ir tik svarīga visā, kam mēs ticam? Ja mēs nepaļaujamies uz Viņa nopelnu, uz kā nopelnu tad varam paļauties? _____

3. Kāpēc tiem, kas dzīvo ērtībās un labklājībā, ir vieglāk aizmirst, cik galēji atkarīgi mēs esam no Dieva visā, kas mums ir? Kā mēs varam pasargāt sevi no šiem nāvējošajiem maldiem? _____

4. Pakavējies vairāk pie domas par Kungu, kas dzied un priecājas par Saviem ļaudīm. Mums ir tieksme domāt par sevi, ka mēs dziedam un priecājamies par Dievu un par to, ko Viņš ir mūsu labā izdarījis. Ko nozīmē tas, ka Viņš dzied un priecājas par mums? Kā tas var būt, ņemot vērā drīzāk nožēlojamo stāvokli, kurā mēs visi atrodamies? _____